

2 El sol comença a pondre's per l'última duna que es veu a la ratlla de l'horitzó. Prompte es farà de nit i Amira guarda les quatre cabres del ramat al corral que hi ha al costat de la cabanya on viu. Es troba cansada, però els ulls li brillen amb il·lusió. Ha arribat l'hora més esperada. L'hora que ella més s'estima.

4

Com cada dia, en fer-se fosc, Amira prepara l'interior de la seua cabanya. Hi col·loca les catifes i els coixins. Hi encén els cresols i el foc de la llar. A les parets es dibuixen ombres. L'aire es perfuma amb l'olor d'unes herbes aromàtiques que Amira ha posat a bullir en una cassola menuda.

–Hui contaré la història de Sindbad –exclama mentre seu a l'espera de Nassim.

